

Bryssel den 25.8.2017
C(2017) 5738 final

Kommissionens tillkännagivande

av den 25.8.2017

**KOMMISSIONENS VÄGLEDANDE TILLKÄNNAGIVANDE OM
TILLÄMPNINGEN AV VISSA BESTÄMMELSER I FÖRORDNING (EU) nr 833/2014**

**KOMMISSIONENS VÄGLEDANDE TILLKÄNNAGIVANDE OM
TILLÄMPNINGEN AV VISSA BESTÄMMELSER I FÖRORDNING (EU)
nr 833/2014¹**

Europeiska unionen antog den 31 juli 2014 ett paket med restriktiva åtgärder när det gäller samarbete och utbyte med Ryska federationen inom vissa sektorer. Paketet består av åtgärder som syftar till att begränsa tillgången till EU:s kapitalmarknader för ryska statsägda finansinstitut, införa ett embargo på handel med vapen samt ett exportförbud för produkter med dubbla användningsområden för militära slutanvändningar och slutanvändare, samt tillämpa restriktioner på tillgången till viss känslig teknik, särskilt inom oljesektorn. Paketet utvidgades ytterligare den 8 september 2014 genom antagandet av rådets förordning (EU) nr 960/2014 och ändrades den 4 december 2014 (rådets förordning (EU) nr 1290/2014) och därefter den 7 oktober 2015 (rådets förordning (EU) 2015/1797).

Syftet med tillkännagivandet är att ge vägledning om tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EU) nr 833/2014, i dess ändrade lydelse, för att de nationella myndigheterna och berörda parter ska kunna genomföra dem på ett enhetligt sätt. Detta vägledande tillkännagivande är utformat som svar på vissa frågor som har kommit till kommissionens kännedom. Om ytterligare frågor uppkommer kan kommissionen komma att revidera eller utvidga frågorna och svaren.

FRÅGOR OCH SVAR

Finansiellt eller ekonomiskt bistånd (artiklarna 2a och 4)

- 1. F: Utgör tillhandahållande av betaltjänster och utfärdande av garantibrev/remburser finansiellt eller ekonomiskt bistånd i den mening som avses i artiklarna 2a och 4, och är det därför förbjudet när det gäller de varor och den teknik som omfattas av ett förbud?**

S: I mål C-72/15 (Rosneft) förtydligade domstolen att begreppet ”ekonomiskt bistånd” i artikel 4 inte omfattar en banks eller något annat finansinstituts hantering av en betalning som sådan. Uttrycket omfattar åtgärder som innebär att det berörda finansinstitutet använder sina egna medel. Domstolen förtydligade också att hantering av betalningar är förbjuden när dessa är kopplade till försäljning, leverans, överföring eller export av förbjudna varor.

Utfärdande av garantibrev/remburser involverar åtaganden för utfärdarens egna medel och utgör därmed ekonomiskt bistånd som är förbjudet när de är kopplade till den underliggande kommersiella transaktion som omfattas av ett förbud enligt artikel 2a.

¹ Detta tillkännagivande har utformats som en vägledning från kommissionen. I tillkännagivandet ger kommissionen sin syn på en rad bestämmelser i förordningen. Notan är inte avsedd att omfatta alla bestämmelser på ett uttömmande sätt och inför inga nya rättsliga bestämmelser. Kommissionen utövar tillsyn över tillämpningen av unionslagstiftningen under EU-domstolens kontroll. I enlighet med fördragen är det enbart EU-domstolen som kan meddela rättsligt bindande tolkningar av EU-institutionernas rättsakter. Detta vägledande tillkännagivande är en aktualiserad och konsoliderad version av dokument (C(2014)9950 final) av den 16 december 2014, i dess reviderade lydelse. Notan återspeglar hur kommissionen i dagsläget ser på vissa av bestämmelserna i förordningen. Den bifogade jämförelsetabellen ger god överblick.

2. F: Hur förväntas bankerna följa förbudet mot finansiellt eller ekonomiskt bistånd enligt artikel 4 när det gäller de varor och den teknik som omfattas av ett förbud?

S: Bankerna bör visa tillbörlig aktsamhet när de lämnar finansiellt bistånd till sina kunder och bör neka detta om det strider mot förordningen.

Huvudansvaret för klassificeringen av varor och teknik ligger hos dem som ansvarar för att sända eller motta dem, men förbudet mot att exportera varorna är skilt från det förbud mot att tillhandahålla ekonomiskt bistånd för förbjudna varor som åvilar bankerna. Bankerna kan inte enbart förlita sig på kundernas deklARATION om att varorna och tekniken i fråga inte omfattas av några restriktiva åtgärder, utan bör visa tillbörlig aktsamhet för att efterkomma förordningen.

3. F: Omfattar ekonomiskt bistånd i den mening som avses i artiklarna 2a och 4 även försäkringar?

S: Ja. I svaret på fråga 1 ovan förklaras att ekonomiskt bistånd omfattar åtgärder som innebär att det berörda finansinstitutet använder sina egna medel. Detta är fallet när det gäller försäkringstjänster. I artiklarna 2a och 4 omnämns dessutom uttryckligen olika typer av försäkringar – exportkreditförsäkringar eller återförsäkring – som exempel på transaktioner som omfattas av begreppet ekonomiskt bistånd.

4. F: Utgör tillskott av eget kapital och aktieägarlån sådan finansiering eller sådant ekonomiskt bistånd som avses i artikel 4.3 b?

S: Ja. Artikel 4.3 b nämner uttryckligen ”lån”. Syftet med bestämmelsen är dessutom att omfatta alla transaktioner som innebär att en ekonomisk aktör erhåller ekonomiska resurser från någon annan, vilket är fallet i fråga om aktieägarlån och tillskott av eget kapital.

5. F: Vilka finansiella tjänster ska anses omfattas av förbudet mot ”ekonomiskt bistånd” i artiklarna 2a och 4?

S: I artiklarna 2a och 4 ges en icke uttömmande definition av ekonomiskt bistånd vilken omfattar sådana företeelser som gåvobistånd, lån och exportkreditförsäkring. Detta bör läsas som att det även omfattar alla typer av tillhandahållande av finansiella tjänster som innebär att tillhandahållarens egna medel används (vilket omfattar men inte begränsas till rembuser eller garantibrev, investeringstjänster, försäkringar osv) vilka alla bör betraktas som förbjudna när de är kopplade till försäljning, leverans, överföring eller export av sådana varor och sådan teknik.

6. F: Omfattas finansiering och ekonomiskt bistånd av det krav på tillstånd som ställs i artikel 4.3 b när de endast delvis avser försäljning, leverans, överföring eller export av föremål som förtecknas i bilaga II?

S: Ja. Enligt artikel 4.3 b ska finansieringen eller det ekonomiska biståndet ”röra” produkter som avses i bilaga II, som tillhandahålls personer eller enheter i Ryssland eller som är avsedda för användning i Ryssland. Det ställs inget krav på att finansieringen enbart ska vara avsedd för detta syfte.

7. F: Hur skiljer sig ”ekonomiskt bistånd” enligt artiklarna 2a och 4 från den typ av bistånd som avses i artikel 5?

S: Utöver förbudet mot att köpa, sälja eller hantera vissa finansiella instrument innehåller artikel 5 även ett klart och målriktat förbud mot stödtjänster till sådan verksamhet. Sådana ”investerings tjänster” eller ”bistånd vid utfärdande av” förbjudna finansiella instrument skiljer sig från tjänster som avser vissa varor och viss teknik, vilka istället omfattas av artiklarna 2a och 4.

8. F: Är förbudet i artiklarna 2a och 4 mot att tillhandahålla finansiering eller ekonomiskt bistånd för vissa varor och viss teknik tillämpligt bara på EU:s territorium?

S: Var beteendet ägt rum (”inom unionens territorium”) är bara en av de möjliga faktorer som anges i artikel 13, vilken fastställer räckvidden på förordning (EU) nr 833/2014. Enligt artikeln omfattar räckvidden även (men begränsas inte till) åtgärder som vidtagits av juridiska personer, enheter eller organ ”inom och utanför unionens territorium” som ”har bildats eller instiftats enligt en medlemsstats rätt”. Förordningen är också tillämplig på ”varje juridisk person, enhet eller organ vad gäller affärsverksamhet som helt eller delvis bedrivs inom unionen”.

Restriktioner avseende varor och teknik med dubbla användningsområden (artikel 2a)

9. F: Är det enligt artikel 2a i förordning (EU) nr 833/2014 förbjudet att delta i verksamhet som syftar till ISO-standardisering?

S: Nej. Deltagande i utveckling av ISO-standarden innebär att man eftersträvar ett legitimt mål och utgör inte i sig någon överträdelse av EU:s restriktiva åtgärder. Företrädare för enheter i EU hindras således inte från att fortsätta sin standardiseringsverksamhet. Med tanke på standardiseringsverksamhetens karaktär kan det förutsättas att den överförda tekniken inom ramen för standardiseringsåtgärderna är förenlig med bestämmelserna i förordning (EU) nr 833/2014. De berörda personerna bör emellertid uppmanas att förbli vaksamma när det gäller den typ av teknik som utbyts i ett sådant sammanhang. I tveksamma fall bör den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten kontaktas för vägledning.

Restriktioner avseende tillhandahållande av vissa tjänster avseende oljehantering (artikel 3a)

10. F: Avser termen ”specialiserade flytande farkoster” även supplyfartyg?

S: I förordning (EU) nr 833/2014 omfattar termen ”specialiserade flytande farkoster” i artikel 3a inte sådana supplyfartyg som PSV-fartyg, AHTS-fartyg och beredskapsfartyg.

Åtgärder som avser finansiella tjänster (artikel 5)

Handelsfinansiering

11. F: Hur bör man tolka undantaget i artikel 5.3 a för finansiering av varor som inte omfattas av förbudet?

S: Undantaget för handelsfinansiering enligt artikel 5.3 a bör betraktas som ett undantag från den allmänna regeln som förbjuder tillhandahållande av lån och krediter enligt artikel 5.3 och bör bedömas i förhållande till de restriktiva åtgärdernas allmänna mål. Undantaget i sig bör ges en snäv tolkning. Det är också viktigt att beakta att undantaget finns där för att inte skada den legitima handeln i EU. Därmed är undantaget tillämpligt på sådana finansierade varor som a) avsänts från EU till tredjeland, eller b) mottas inom EU från tredjeland (dvs. EU är destinationen). Det är inte tillräckligt att varorna enbart transiteras genom EU, utan det måste finnas en meningsfull koppling till EU för att undantaget ska gälla.

12. F: Får personer i EU hantera betalningar, tillhandahålla försäkring, utfärda remburs och bevilja lån till enheter som är föremål för sanktioner när det gäller export eller import som inte omfattas av förbud till eller från EU av varor eller icke-finansiella tjänster efter den 12 september 2014?

S: Dessa transaktioner omfattas i vilket fall som helst av undantaget i artikel 5.3 och är därför inte förbjudna.

13. F: Om en person i EU före den 12 september 2014 hade beviljat ett lån eller en kredit med en löptid på över 30 dagar till en enhet som är föremål för sanktioner när det gäller export eller import till eller från EU av varor eller icke-finansiella tjänster som inte omfattas av förbud - är det tillåtet att ändra betalningsplanen, kreditutnyttjandet eller utbetalningsvillkoren, sälja kortfristiga fordringar till en annan enhet som är föremål för sanktioner eller skuld enligt det lånet eller låta krediten tas över av en annan enhet som är föremål för sanktioner?

S: Ja, alla dessa åtgärder är tillåtna, om och när sådana lån och krediter omfattas av undantaget i artikel 5.3 a, eftersom de rör varor eller icke-finansiella tjänster som inte omfattas av förbud i den mening som avses i förordningen.

14. F: Gäller undantaget för handelsfinansiering i artikel 5.3 också för export eller import till eller från EU av varor som inte omfattas av förbud, om sådana varor även omfattar innehåll från tredjeländer?

S: Ja, så länge som utgifterna för varor och tjänster från ett tredjeland är nödvändiga för fullgörandet av avtalet om export eller import till eller från EU.

15. F: Gäller undantaget för handelsfinansiering i artikel 5.3 också för export eller import mellan EU och en tredj'estat av varor som inte omfattas av förbud, om sådana varor transiterar genom en annan tredjestat?

S: Ja, så länge som det tydligt anges i export- eller importavtalet att importen eller exporten har sitt ursprung i eller är avsedd för EU.

16. F: Inbegriper hänvisningarna till ”en tredjestat” i artikel 5.3 också Ryssland?

S: Ja.

17. F: Får exportkreditinstitut i EU tillhandahålla finansiering, inbegripet lokala kostnader, till enheter som är föremål för sanktioner för att stödja export av varor som inte omfattas av förbud från EU?

S: Ja, inom de gränser som fastställs av OECD:s konsensusöverenskommelse för statsstödda exportkrediter, som är bindande i EU genom förordning (EU) nr 1233/2011.

18. F: Får personer i EU tillhandahålla finansiering, inklusive beviljande av lån, till enheter som är föremål för sanktioner när det gäller export eller import av varor eller tjänster mellan tredjestater efter den 12 september 2014?

S: Handel mellan tredjeländer, om exporten inte har sitt ursprung i EU och importen inte är avsedd för EU, omfattas inte av undantaget i artikel 5.3. Endast lån eller krediter med en återbetalningstid på högst 30 dagar, som inte omfattas av förbudet mot nya lån och ny kredit i artikel 5, får ges till enheter som är föremål för sanktioner när det gäller export eller import av varor eller tjänster mellan tredjeländer.

19. F: Får personer i EU bekräfta eller avisera en remburs som utfärdats efter den 12 september 2014 av en enhet som är föremål för sanktioner när det gäller export eller import av varor eller tjänster mellan tredjestater? Är diskontering eller efterhandsfinansiering av sådana remburser tillåten?

S: Personer i EU får bekräfta eller avisera sådana rembursar och tillhandahålla diskontering eller efterhandsfinansiering för dem, såvida inte den som ansöker om rembursen (köparen eller importören) är en enhet som är föremål för sanktioner enligt artikel 5 och löptiden överstiger 30 dagar. Detta skulle innebära kreditgivning till en enhet som är föremål för sanktioner och som inte omfattas av undantaget för handelsfinansiering, och skulle därför vara förbjudet.

20. F: Får personer i EU köpa obligationer som har en löptid på över 30 dagar och efter den 12 september 2014 emitterats av en enhet som är föremål för sanktioner, om dessa ska finansiera export eller import till eller från EU av varor eller icke-finansiella tjänster som inte omfattas av förbud?

S: Nej, undantaget för handelsfinansiering gäller artikel 5.3 (lån eller kredit), men inte artikel 5.1 och 5.2. Att köpa sådana obligationer är förbjudet enligt de sistnämnda bestämmelserna.

21. F: Omfattas ett Interest Make-Up Agreement (IMU) med en enhet (bank) som är föremål för sanktioner av förbuden i artikel 5, om detta IMU ska bidra till finansieringen av export eller import till eller från EU av varor eller icke-finansiella tjänster som inte omfattas av förbud?

S: Ett IMU anses vara en ränteswapp och omfattas som sådan inte av förbuden i artikel 5.

Nödfinansiering

22. F: Hur bör begreppet ”nödfinansiering” i artikel 5.3 förstås?

S: För att avgöra om en situation med nödfinansiering föreligger krävs det en noggrann bedömning av omständigheterna från fall till fall. Enligt förordning (EU) nr 833/2014 krävs det att finansieringen har ett särskilt och dokumenterat mål för att uppfylla solvens- och likviditetskriterier för juridiska personer etablerade i unionen.

I situationer som de som anges i artikel 32.4 i direktiv 2014/59/EU (direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag) kan undantaget för nödfinansiering enligt artikel 5.3 i förordningen vara tillämpligt.

Lån (förutom för handelsfinansiering eller nödfinansiering)

23. F: Om en person i EU den 12 september 2014 eller innan dess hade utökat ett lån eller en kredit till en enhet som är föremål för sanktioner, är det tillåtet att sälja en del av eller hela fordran med en löptid på över 30 dagar till en annan enhet som är föremål för sanktioner?

S: Ja, återförsäljning av en kortfristig fordran (dvs. factoring) till en annan enhet som är föremål för sanktioner är tillåtet i den mån som det inte inbegriper några nya lån eller någon ny kredit till någon av enheterna.

24. F: Om en person i EU den 12 september 2014 eller innan dess hade beviljat ett lån eller en kredit med en löptid på över 30 dagar, är det tillåtet för denna person att samtycka till att en enhet som är föremål för sanktioner från gäldenären tar över de skulder som uppstått till följd av ett sådant lån efter den 12 september 2014?

S: Nej, eftersom detta i praktiken skulle motsvara ett nytt lån eller en ny kredit till en enhet som är föremål för sanktioner efter den 12 september 2014 och därför skulle vara förbjudet enligt artikel 5.3. En enhet i EU får inte samtycka till att en enhet som är föremål för sanktioner övertar befintliga lån eller krediter.

25. F: Om en person i EU den 12 september 2014 eller innan dess hade beviljat ett lån eller en kredit med en löptid på över 30 dagar, är det tillåtet för denna person att annullera den fordran som uppstått till följd av ett sådant lån efter den 12 september 2014?

S: Nej. Enligt artikel 5.3 är det förbjudet att bevilja nya lån eller nya krediter till enheter som är föremål för sanktioner. Syftet är att begränsa tillgången till kapital, även i de fall där de beviljade beloppen måste återbetalas. Annulleringen av skulden skulle med nödvändighet ge tillgång till kapital, dvs. på samma sätt som ett lån men utan återbetalningsskyldighet, och är därmed också förbjuden.

26. F: Innebär artikel 5.3 ett förbud mot att bevilja gåvobistånd till sådana juridiska personer, enheter eller organ som avses i bilaga III?

S: Ja. Såsom förklaras i svaret på fråga 25 är syftet med artikel 5.3 att begränsa tillgången till kapital, även i de fall där de beviljade beloppen måste återbetalas. Gåvobistånd innebär att mottagarens kapital ökar utan något krav på återbetalning vilket därmed innebär att de är förbjudna.

27. F: Får personer i EU göra tidsbundna insättningar med en löptid på över 30 dagar i enheter (banker) som är föremål för sanktioner efter den 12 september 2014?

S: Inlåningsverksamhet omfattas inte som sådan av förbuden i artikel 5 i förordningen. Men om (tidsbundna) insättningar skulle användas för att kringgå förbudet mot nya lån, skulle sådana insättningar vara förbjudna enligt artikel 12 jämförd med artikel 5 i förordningen.

28. F: Får personer i EU tillhandahålla betalnings- eller avvecklingstjänster avseende lån som getts till en enhet som är föremål för sanktioner, inbegripet i samband med korrespondentbankverksamhet? Förväntas alla korrespondentbanker fastställa den underliggande kreditens karaktär för att avgöra om undantaget för handelsfinansiering gäller?

S: Vid tillämpning av artikel 5.3 bör tillhandahållande av betal- och avvecklingstjänster, inbegripet genom korrespondentbankverksamhet, inte tolkas som ”ingående” eller ”deltagande i ett arrangemang för att bevilja” ett nytt lån eller en ny kredit till en enhet som är föremål för sanktioner.

29. F: Får kreditinstitut i EU, som ägs till över 50 % av en enhet som förtecknas i bilaga III, för att begränsa riskerna inom koncernen ställa säkerhet (t.ex. i form av garantier, depositioner, pantar, riskdelning eller finansierat deläggande) till ett dotterbolag utanför EU, om dotterbolaget omfattas av artikel 5.1 b?

S: Ja, förutsatt att den använda säkerheten inte utgör ett nytt lån eller en ny kredit med en löptid på över 30 dagar, och att den inte är ett överlåtbart värdepapper eller ett penningmarknadsinstrument som omfattas av artikel 5.1 och 5.2.

30. F: Om en person i EU har tillhandahållit en vara eller tjänst till en enhet som är föremål för sanktioner, skulle en betalningsfrist/ett betalningsuppskov på mer än 30 dagar för en sådan vara eller tjänst utgöra ett nytt lån eller en ny kredit?

S: Betalningsfristen/betalningsuppskovet för varor eller tjänster betraktas inte som ett lån eller en kredit i enlighet med artikel 5 i förordningen. Beviljandet av en betalningsfrist/ett betalningsuppskov får dock inte användas för att kringgå förbudet mot att tillhandahålla nya lån eller ny kredit enligt artikel 5. Betalningsfrister som beviljas de enheter som omfattas av artikel 5 och som inte är i linje med normal affärspraxis eller som förlängts avsevärt sedan den 12 september 2014, kan tyda på att förbudet kringgås. Ett sådant kringgående skulle vara förbjudet enligt artikel 12 jämförd med artikel 5.

31. F: Hur bör man enligt artikel 5.3 behandla förlängning av skulder för enheter som är föremål för sanktioner?

S: Förbuden i artikel 5 avser även förlängning av befintliga skulder. Eventuella förlängningar måste respektera den gräns på 30 dagars löptid som gäller för nya transaktioner som genomförs efter den 12 september 2014.

Dock kan en följd av förlängningsavtal med en löptid på högst 30 dagar utgöra kringgående i enlighet med artikel 12 i förordningen. Detta bör bedömas mot bakgrund av de konkreta omständigheterna i specifika fall.

32. F: Får en person i EU tillhandahålla medel till en enhet som inte är föremål för sanktioner, inbegripet lån och krediter, som slussas genom en enhet som är föremål för sanktioner, förutsatt att medlen inte stannar hos den enhet som är föremål för sanktioner mer än 30 dagar?

S: Ja, detta skulle inte innebära att man beviljar nya lån eller ny kredit med en löptid som överstiger 30 dagar till en enhet som är föremål för sanktioner och skulle därför inte omfattas av förbudet i artikel 5.

33. F: Vissa bestämmelser i artikel 5², däribland bestämmelserna om lån och krediter, fastställer eller underförstår att dotterbolag i EU till enheter som är föremål för sanktioner är undantagna. Hur bör detta undantag tolkas med tanke på att det enligt artikel 12 är förbjudet att försöka kringgå förordningen?

S: Artikel 5 har noggrant utformats för att se till att dotterbolag i EU till enheter som är föremål för sanktioner inte själva ska betraktas som enheter som är föremål för sanktioner. Enligt artikel 5.3 omfattar skyldigheten att inte bevilja kredit, utöver tröskelvärdet på 30 dagars löptid, endast de enheter som är föremål för sanktioner, deras dotterbolag utanför EU och personer som agerar på deras vägnar. Det bör även erinras om att dotterbolag i EU till enheter som är föremål för sanktioner själva är direkt bundna av förordningen och därmed inte får föra över medel till enheter som är föremål för sanktioner inom koncernen.

Skulle undantaget missbrukas för att ge enheter som är föremål för sanktioner tillgång till finansiering skulle detta innebära ett sådant kringgående som avses i artikel 12, vilket dotterbolag i EU som överväger att bevilja lån bör ta i vederbörligt beaktande. Detta bör bedömas mot bakgrund av de konkreta omständigheterna i specifika fall. Den potentiella långivaren är i synnerhet tvingad att vägra bevilja lån eller krediter om det är känt eller denne blir medveten om att medlen i fråga skulle hamna hos en enhet som är föremål för sanktioner.

34. F: Begränsar förordning (EU) nr 833/2014 möjligheterna för dotterbolag i EU till enheter som är föremål för sanktioner att övervaka riskerna, inbegripet en bedömning av kreditrisken, med bankverksamhet inom koncernen?

S: Syftet med artikel 5 är att begränsa tillgången till kapitalmarknaderna och sätta press på den ryska regeringen (enligt förklaringen i sjätte skälet i förordning (EU) nr 960/2014). Mottagande av information och genomförande av riskhantering och riskövervakning berörs således inte av förordningen. Sådan riskhantering är dock inte tillåten om den är likvärdig med verksamhet som är förbjuden enligt artikel 5, t.ex. deltagande i tillhandahållande av lån

² Det rör sig om följande: Artikel 5.1 b och 5.2 c i förening med artikel 5.3 första stycket (i förekommande fall) samt artikel 5.3 b andra stycket.

eller bistånd vid utfärdande av överlåtbara värdepapper med avseende på enheter som är föremål för sanktioner.

Kapitalmarknader

35. F: Omfattas derivat av förbuden i artikel 5.1 och 5.2?

S: Derivat som ger rätt att förvärva eller sälja överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument som omfattas av artikel 5.1 och 5.2, såsom optioner, futurekontrakt, forwardkontrakt eller warrant, oavsett hur de handlas (på en börs eller over-the-counter (OTC)), omfattas av förbudet i artikel 5. Vissa andra derivat, såsom ränteswappar och valutaränteswappar omfattas inte av förbudet i artikel 5.1 och 5.2, och inte heller kreditwappar (utom sådana som ger rätt att köpa eller sälja överlåtbara värdepapper). Derivatinstrument som används för risksäkring på energimarknaden omfattas inte heller.

36. F: Kan en ändring göras i ett avtal om ett överlåtbart värdepapper som ingåtts före den 1 augusti 2014 respektive den 12 september 2014, eller skulle en sådan ändring innebära att ett sådant avtal betraktas som ett ”nytt” (och därmed förbjudet) överlåtbart värdepapper vid tillämpning av artikel 5.1 och 5.2?

S: När man bestämmer om en ändring av ett befintligt avtal rimligen innebär att detta måste betraktas som ett nytt instrument bör man ta hänsyn till hur väsentlig ändringen är. Det är förbjudet att justera ett avtal om ett överlåtbart värdepapper som ingåtts före den 1 augusti 2014 respektive den 12 september 2014 om ändringen faktiskt eller potentiellt skulle leda till att ytterligare kapital ställs till förfogande för en enhet som är föremål för sanktioner. Andra ändringar är tillåtna.

37. F: Får personer i EU emittera eller handla med depåbevis som emitterats efter den 1 augusti 2014 (när det gäller enheter som omfattas av artikel 5.1) eller efter den 12 september 2014 (när det gäller enheter som omfattas av artikel 5.2), om sådana depåbevis bygger på aktier eller andelar som emitterats av en enhet som är föremål för sanktioner?

S: Depåbevis är överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 1. Således får personer i EU inte emittera eller handla med depåbevis som emitterats efter den 1 augusti 2014 (när det gäller enheter som omfattas av artikel 5.1) eller efter den 12 september 2014 (när det gäller enheter som omfattas av artikel 5.2) om

- depåbevisen grundar sig på aktier eller andelar som emitterats av en enhet som varit föremål för sanktioner efter den 1 augusti 2014 eller därefter (när det gäller enheter som omfattas av artikel 5.1) eller efter den 12 september 2014 (när det gäller enheter som omfattas av artikel 5.2), eller
- Depåbevisen grundar sig på aktier eller andelar som emitterats av en enhet som är föremål för sanktioner senast den 1 augusti 2014 (när det gäller enheter som omfattas av artikel 5.1) eller senast den 12 september 2014 (när det gäller enheter som omfattas av artikel 5.2) och som emitterats inom ramen för ett depåavtal med den berörda

enheten. Dessa depåbevis skulle utgöra nya överlåtbara värdepapper som emitterats för en enhet som är föremål för sanktioner, och skulle därför vara förbjudna enligt artikel 5.1 c eller 5.2 d.

38. F: Är det enligt artikel 5.2 förbjudet att efter den 12 september 2014 utfärda globala depåbevis enligt depåaval som ingåtts med en av de enheter som anges i bilaga VI, om de globala depåbevisen avser aktier som en av enheterna har emitterat före den 12 september 2014?

S: Ja. I enlighet med definitionen i artikel 1 f i förordning (EU) nr 833/2014 omfattar uttrycket ”överlåtbara värdepapper” även depåbevis som gäller aktier. Artikel 5.2 b i förordningen förbjuder alla transaktioner som består i att köpa, sälja, tillhandahålla investeringstjänster för eller bistånd vid utfärdande av vissa överlåtbara värdepapper som utfärdats efter den 12 september 2014 och alla transaktioner som består i att hantera sådana överlåtbara värdepapper som utförs av de enheter som förtecknas i bilaga VI till förordningen, oberoende av vilket datum de utfärdats. Domstolen bekräftade denna tolkning i mål C-72/15 (Rosneft).

39. F: Får personer i EU handla med depåbevis som emitterats efter den 1 augusti 2014, om en av de enheter (banker) som är föremål för sanktioner agerar som depåhållare?

S: Om den bank som är föremål för sanktioner agerar som depåhållare för aktier eller andelar som emitterats av en enhet som inte är föremål för sanktioner, får personer i EU handla med sådana depåbevis, eftersom det inte utgör handel med nytt aktiekapital från den enhet som är föremål för sanktioner. Om den enhet som är föremål för sanktioner själv emitterat aktierna eller andelarna gäller istället svaret på föregående fråga.

40. F: Om de kontantbetalda derivatens underliggande tillgångar omfattas av artikel 5.1 och 5.2, är transaktioner med sådana derivat tillåtna enligt dessa bestämmelser, så länge detta inte innebär att man faktiskt köper, säljer eller innehar de underliggande värdepappren?

S: Förbuden i artikel 5.1 och 5.2 omfattar alla ”överlåtbara värdepapper”. Enligt artikel 1 f iii) i förordningen i dess ändrade lydelse omfattar termen även andra värdepapper som ”ger rätt” att köpa eller sälja överlåtbara värdepapper som definieras i artikel 1 f. I dessa fall gäller förbuden i artikel 5.1 och 5.2 oavsett om denna rätt faktiskt realiserats eller ej.

41. F: Vilka derivat omfattas av artikel 5.1 och 5.2?

S: Alla derivat som omfattas av artikel 1 f och 1 g ingår i tillämpningsområdet för artikel 5.1 och 5.2.

42. F: Omfattas skuldebrev av artikel 5.1 och 5.2?

S: Skuldebrev kan ha en rad olika funktioner. Som en form av skuldinstrument och beroende på det enskilda fallet kan skuldebrev överföras via penningmarknaderna eller anses vara

obligationer, vilket skulle innebära att de omfattas av tillämpningsområdet för artikel 5.1 och 5.2.

Om skuldebrev används som en form av betalningsmedel – t.ex. om ett företag som är föremål för sanktioner utfärdar ett icke-överlåtbart skuldebrev som ett sätt att betala personer i EU för varor som inte omfattas av förbud – skulle detta inte vara förbjudet. Detta är förenligt med syftet med förordning (EU) nr 833/2014, vilket är att förbjuda vissa betalningsflöden och visst penningkapande mellan personer i EU och enheter som är föremål för sanktioner enligt artikel 5, samtidigt som legitim handel inte påverkas.

43. F: Omfattas konossement av artikel 5.1 och 5.2?

S: Konossement dokumenterar transport av varor och transportörens övertagande av dem, och används också ofta för att styrka rätten till varorna. I detta avseende omfattas de inte av artikel 5.1 och 5.2.

Men överlåtbara konossement kan bli föremål för handel i finansieringssyfte. Liksom för övriga verksamheter omfattas sådan handel av artikel 12 i förordning (EU) nr 833/2014 som förbjuder kringgående av förordningen.

44. F: Om en europeisk värdepapperscentral (VPC) innehar aktier i en enhet som inte är föremål för sanktioner, på uppdrag av en kund som är föremål för sanktioner, vilka begränsningar gäller för de aktierna enligt artikel 5? Om den enhet som är föremål för sanktioner utfärdar depåbevis för dessa aktier, är värdepapperscentralen förhindrad från att fullgöra någon av sina funktioner när det gäller de underliggande aktierna i den enhet som inte är föremål för sanktioner?

S: Depåbevis är överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 1. Därför gäller förbuden i artikel 5 sådana depåbevis som emitterats av en enhet som är föremål för sanktioner. Personer i EU, däribland värdepapperscentraler, omfattas därmed av artiklarna 5.1 och 5.2 i förordning (EU) nr 833/2014 när det gäller depåbevis som emitterats av en enhet som är föremål för sanktioner.

Legitim depåförvaring och annan förvaring och avveckling av de underliggande aktierna – om dessa aktier representerar kapital i en enhet som inte är föremål för sanktioner – omfattas emellertid inte av artikel 5.

45. F: Får personer i EU ingå återköpsavtal eller avtal om värdepapperslån med en enhet som inte är föremål för sanktioner där säkerheten utgörs av överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument som emitterats av en enhet som är föremål för sanktioner?

S: Om de överlåtbara värdepappren eller penningmarknadsinstrumenten emitterades mellan den 1 augusti 2014 och den 12 september 2014 med en löptid på över 90 dagar av enheter som omfattas av artikel 5.1, eller efter den 12 september 2014 med en löptid på över 30 dagar av enheter som omfattas av artikel 5.1 och 5.2, får personer i EU inte ingå återköpsavtal eller avtal om värdepapperslån där sådana överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument används som säkerhet.

Förbudet gäller inte om andra överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument används som säkerhet.

46. F: Får personer i EU ingå återköpsavtal eller avtal om värdepapperslån med en enhet (bank) som är föremål för sanktioner om icke-förbjudna instrument används som säkerhet?

S: Återköpsavtal eller avtal om värdepapperslån är instrument som normalt sett handlas på penningmarknaden och är därför penningmarknadsinstrument enligt definitionen i artikel 1. Personer i EU får därför inte ingå återköpsavtal eller avtal om värdepapperslån med en enhet som omfattas av artikel 5.1 avseende överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument som emitterats mellan den 1 augusti 2014 och den 12 september 2014 (med en löptid på över 90 dagar) eller efter den 12 september 2014 (med en löptid på över 30 dagar), eller med en enhet som omfattas av artikel 5.2 efter den 12 september 2014 (när löptiden är över 30 dagar).

47. F: Om en enhet som är föremål för sanktioner emitterar nya överlåtbara värdepapper efter den 1 augusti 2014 (när det gäller enheter som omfattas av artikel 5.1) eller efter den 12 september 2014 (när det gäller enheter som omfattas av artikel 5.2), som är utbytbara med redan befintliga överlåtbara värdepapper, får personer i EU fortfarande handla med de gamla värdepappren om det är omöjligt att i tillgångsgruppen fastställa vad som emitterats före eller efter brytdatumen?

S: Personer i EU får handla med överlåtbara värdepapper som emitterats av en enhet som var föremål för sanktioner den 1 augusti 2014 eller innan dess (när det gäller enheter som omfattas av artikel 5.1) eller den 12 september 2014 (när det gäller enheter som omfattas av artikel 5.2). Det kan dock uppstå praktiska frågor rörande dessa värdepappers (som inte omfattas av förbudet) utbytbarhet med värdepapper som emitterats efter den 1 augusti 2014 respektive efter den 12 september 2014 (som man inte får handla med), och marknadsaktörerna har ansvaret när det gäller att se till att den handel de bedriver inte inbegriper förbjudna värdepapper.

48. F: Är det enligt förordningen tillåtet att tillhandahålla finansiell analys avseende förbjudna överlåtbara värdepapper?

S: Nej. I artikel 5 anges att det är förbjudet att ”direkt eller indirekt” tillhandahålla investeringstjänster avseende överlåtbara värdepapper. Definitionen av investeringstjänster i artikel 1 i förordning (EU) nr 833/2014 i dess ändrade lydelse omfattar bland annat ”investeringsrådgivning”.

Även om tillhandahållande av finansiell analys formellt skiljer sig från rådgivning utgör den till sin natur en typ av indirekt rådgivning. Analyserna i underlaget för den finansiella analysen hjälper potentiella investerare att fatta beslut. Detta kan till exempel gälla huruvida denna väljer att behålla, köpa eller sälja ett visst värdepapper. Tillhandahållande av finansiell analys bör därför sammanfattningsvis betraktas som en typ av investeringstjänst och är därmed förbjudet enligt förordningen.

JÄMFÖRELSETABELL	
Tidigare numrering (doc C(2015)6477)	Aktuell numrering
1	1
2	2
3	8
4	9
5	10
6	11
7	12
8	13
9	14
10	15
11	16
12	17
13	18
14	29
15	20
16	21
17	22
18	23
19	24
20	25
21	27
22	28
23	29
24	30
25	31
26	32
27	33
28	34
29	35
30	36
31	37
32	39
33	40
34	41
35	42
36	43

37	44
38	45
39	46
40	47
41	48